

Miłosierdzie potrzebuje dopingu – uroczystości w sanktuarium bł. Juty w Bielczynach

Sztuka życia – cykl „Odważ się na miłosierdzie”

Zasłużony dla diecezji i Grudziądza

MYŚL NA TYDZIEŃ

Świątynia to miejsce tworzenia najgłębszych ludzkich więzi na fundamencie wiary, nadziei i miłości.

Bp Andrzej Suski

Niezwykły dar

Jesteśmy w drodze do wieczności. W tej wędrówce pomocne są znaki świadczące o tym, że nie jesteśmy sami, że prowadzi i towarzyszy nam Jezus. Tym pewnie najbardziej wyrazistym jest dzień, w którym gromadzimy się na łamaniu chleba, w którym „Pan idzie z nieba, pod przymiotami ukryty chleba, zagrody nasze widzieć przychodzi, i jak się dzieciom Jego powodzi”. Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (przypada w czwartek), bo o takim znaku jest mowa, jednoczy nas na procesjach, które przejdą ulicami miast i wsi naszej diecezji, by w ten sposób zamaniifestować wiarę w to, że Chrystus utajony w Najświętszym Sakramencie jest realnie obecny.

Jezus Chrystus, który daje nam siebie, z miłością miłosierną pochyla się nad naszą niemocą i karmi swoim Ciałem. Tak dzieje się podczas każdej Mszy św. Dlatego w tym numerze informujemy, że 14 maja bp Andrzej Suski konsekrował kościół pw. Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa na Rubinkowie II w Toruniu.

W Roku Miłosierdzia uwielbiamy Boga, dziękujemy za Jego miłosierdzie, którego wyrazem jest niezwykły dar Eucharystii, i śpiewamy: „Przed twoim Bogiem zginaj kolana! Pieśń chwały Jego śpiewaj z weselem: On twoim Ojcem, On przyjacielem”.

Beata Pieczykura

Liturgii przewodniczy bp Andrzej Suski

KONSEKRACJA ŚWIĄTYNI

W roku Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia i w 1050. rocznicę Chrztu Polski w diecezji toruńskiej bp Andrzej Suski konsekrował kościół pw. Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa na Rubinkowie II w Toruniu

JOANNA KRUCZYŃSKA

Liturgia poświęcenia kościoła na Rubinkowie II odbyła się 14 maja o godz. 15. Rekolekcje przygotowujące wiernych do tej uroczystości odbyły się w dniach 11-13 maja i poprowadził je ks. prał. prof. dr hab. Jan Perszon.

Powitanie

Uroczystość poświęcenia kościoła rozpoczęto powitaniem bp. Andrzeja Suskiego przez przedstawicieli

parafian. Słowo powitania wygłosił również proboszcz miejsca ks. kan. Jan Ropel. Bezpośrednio po tym Ksiądz Biskup pokropił ołtarz, ściany świątyni oraz wiernych. Następnie miała miejsce Liturgia Słowa, podczas której bp Andrzej Suski wygłosił słowo Boże.

Słowo Boże

W homilii bp Andrzej Suski zwrócił szczególną uwagę na rolę

ołtarza, który jako stół wieczernikowy jest jednoczącym znakiem Chrystusa. Ołtarz wzywa na ucztę Jezusową. Gdy człowiek odpowie na to wezwanie, staje się współuczestnikiem bóstwa Jezusa, ale zostaje też posłany, by iść i głosić Ewangelię. Kaznodzieja podkreślił, że świątynia jest wyrazem tęsknoty za Panem Bogiem, a każdy jej element jest

dokończenie na str. IV-V

S. Kłemenza

W Mszy św. wzięli udział m.in. przedstawiciele garnizonu Wojska Polskiego, kombatanów i rzemiosła, którzy wystawili pocztę sztandarową

GRUDZIĄDZ

W rocznicę Konstytucji

W rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 maja w bazylice pw. św. Mikołaja w Grudziądzu została odprawiona Msza św., której przewodniczył ks. inf. Tadeusz Nowicki w asyście ks. kan. Dariusza Kunickiego – proboszcza bazyliki grudziądzkiej, ks. prał. Henryka Kujaczyńskiego – dziekana dekanatu Grudziądz II oraz ks. kpt. Artura Majorka – kapelana miejscowego garnizonu.

Homilię wygłosił ks. kpt. Majorek, który nawiązał do rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 maja w 1791 r. – Obchodzimy to święto w ważnym dla Polaków okresie 1050. rocznicy Chrztu Polski. Historia naszego narodu nie szczędziła lat zniewolenia i niewoli. Ale duch narodu nie został pogrzebany, tak jak wielu bohaterów walczących o wolność i suwerenność naszego kraju. Wczoraj obchodziliśmy Święto Flagi. Ona nam przypomina, że ta ziemia polska jest tak bardzo cenna. Te

barwy mówią, że pod nimi nasi żołnierze toczyli wiele bitew na polach bitewnych Europy i świata. Dzisiaj obchodzimy uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski. To Ona kieruje nasze serca do jasnogórskiego tronu łaski i wyraża wiarę narodu w opiekę Bożą – podkreślał kaznodzieja.

Na Eucharystii obecni byli: przedstawiciele parlamentu, władz miasta, kierownictwo garnizonu Wojska Polskiego z kompanią honorową, przedstawiciele kombatanów i grudziądzkiego rzemiosła oraz liczni mieszkańcy miasta. Ks. prał. Henryk Kujaczyński odmówił modlitwę za ojczyznę ks. Piotra Skargi. Liturgię uświetnił Chór Męski „Echo”. Po błogosławieństwie odśpiewano „Boże coś Polskę”. Część patriotyczna odbyła się na Rynku Głównym przed pomnikiem Żołnierza Polskiego. Oddano salwę honorową i złożono kwiaty i wieńce.

Zenon Zaremba

Miłosierdzie potrzebu

W uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego 8 maja w sanktuarium bł. Juty w Bielczynach Sumie ku czci patronki dzieł miłosierdzia przewodniczył i homilię wygłosił ks. Leszek Łobodziński, proboszcz parafii Dźwierzno

Uroczystości w sanktuarium poprzedziła piesza pielgrzymka pod opieką ks. Karola Schmidta. Wśród pątników byli uczniowie i nauczyciele Gimnazjum im. bł. Juty w Głuchowie, Gimnazjum im. Jana Pawła II w Pluskowosach i SP Zelgno. Tradycyjnie nie zabrakło również Jacka Czarneckiego, wójta gminy Chełmży.

U progu kaplicy bł. Juty w Bielczynach pielgrzymów powitał i pobłogosławił ks. Dawid Gapiński. W liturgię wprowadził wiernych ks. kan. Krzysztof Badowski, który powiedział, że bł. Juta, czyniąc uczynki względem duszy

i ciała, wpisuje się w klimat trwającego Jubileuszowego Roku Miłosierdzia. Koncelebransami Mszy św. byli: ks. kan. prof. Mirosław Mróz – wykładowca na Wydziale Teologicznym UMK w Toruniu, ks. kan. Krzysztof Badowski – proboszcz parafii pw. św. Mikołaja w Chełmży wraz z wikariuszami ks. Karolem Schmidtem i ks. Rafałem Kreczmanem.

W homilii ks. Łobodziński przypomniał chrzest Polski oraz początki chrystianizacji ziemi chełmińskiej. Kapłan powołał się na powieść „Wzgórze nad jeziorem” i monodram Kazimierza Trybalskiego, gdzie bohaterami

Ostatni list

W przeddzień odpustu ku czci bł. Juty 7 maja w kościele pw. św. Mikołaja w Chełmży miała miejsce prapremiera monodramu „Ostatni list biskupa Heidenryka do wielkiego mistrza Anno von Sangerhausen”.

Autorem i reżyserem monodramu jest Kazimierz Trybalski, autor powieści historycznej „Wzgórze nad jeziorem”. W rolę biskupa wcielił się Janusz Kamiński, aktor Teatru Polskiego w Bydgoszczy, który pomimo utraty wzroku występuje na scenach całego kraju i bierze udział w festiwalach monodramu. Przed występem autor wygłosił prelekcję prezentującą realia XIII wieku oraz zachęcił do przeczytania swojej powieści przenoszącej czytelnika w czasy, w których żyli

bp Heidenryk i bł. Juta, powstało państwo zakonne, a także diecezja chełmińska. – 1050-lecie Chrztu Polski to niezwykle ważne wydarzenie, ale przecież nie staliśmy się nagle narodem chrześcijańskim. To zasługa dzieła misyjnego wielu ludzi, w tym pierwszego biskupa chełmińskiego Heidenryka, spowiednika bł. Juty. Ponad 13 lat związany był z ziemią chełmińską. Zaryzykuję twierdzenie, że nikt do Chełmży nie wniósł tyle wartości, ile Heidenryk – mówił autor. Akcja sztuki toczy się w 1262 r. w Chełmży. 2 lata wcześniej wybuchło drugie powstanie pruskie. W tymże samym roku zmarła przebywająca od 1257 r. w Bielczynach k. Chełmży bratowa wielkiego mistrza, propagatorka

je dopingu

Kaplica, która tworzy prezbiterium sanktuarium bł. Juty

są pierwszy biskup chełmiński, dominikanin Heidenryk i siostra miłosierdzia z Bielczyn. – Juta ze swoją miłością docierała do potrzebującego człowieka. Jej m.in. zawdzięczamy początki Kościoła na tej chełmińskiej ziemi. We współczesnym świecie przesłanie bł. Juty jest aktualne, ale potrzebuje, jak mówią sportowcy, silnego dopingu. Miło-

sierdzie Pana jest ponad wieki. Trzeba wrócić do tych korzeni. Bł. Juta ciągle patrzy na człowieka. Świadczy o tym piękna prastara katedra chełmińska. Człowiek sam nie jest w stanie nadać sensu historii. Zrobić może to jedynie Syn Boży. Mając przepiękny wzór bł. Juty, możemy ufnie iść w przyszłość mimo trudności, które piętrzą się w Europie. Mamy

bł. Jutę i sześciu patronów Europy. Dzisiaj, w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, niech będzie Bóg uwielbiony w swoich aniołach, w swoich świętych i bł. Jucie – mówił kaznodzieja.

Podczas Mszy św. modlono się za mieszkańców Bielczyn i okolicznych wiosek, którzy nieustannie wykazują troskę i dbają o sanktuarium. Po wystawie-

niu Najświętszego Sakramentu wierni odmówili litanii do błogostawionej. Po procesji wokół sanktuarium ks. Łobodziński udzielił uroczystego błogosławieństwa. Suma zakończyła się odśpiewaniem „Boże, coś Polskę”. Eucharystię uświetnił śpiewem Chór Mieszany „Św. Cecylia” pod dyktando Alfonsa Dorawy.

Wojciech Wichnowski

Piesza pielgrzymka do sanktuarium bł. Juty w Bielczynach

Zdjęcia: Wojciech Wichnowski

chrześcijańskiego miłosierdzia Juta von Sangerhausen. Dramatyczną sytuację w państwie bardzo przeżywa pierwszy biskup chełmiński Heidenryk, dominikanin z Niemiec, który w swoich działaniach starał się kierować

ewangelicznym przykazaniem miłości. List, który pisze do wielkiego mistrza krzyżackiego, dotyczy dramatycznych wydarzeń w kraju. Monodram przybliży widzom sylwetkę wielkiego polityka, człowieka z którym liczyli

się nie tylko wielcy chrześcijańskiego świata, lecz także poganie. Bp Heidenryk całe swoje życie poświęcił Chrystusowi i Jego Ewangelii.

Monodram kończy się poruszającą sceną. Bp Heidenryk pisze ostatnie zdania do wielkiego mistrza: „Gdy przyjedziesz, a mnie nie będzie już na tym świecie, idź, proszę, na grób naszej siostry Juty. W katedrze ją pochowaliśmy. Zaręczam ci, że ma swoje miejsce blisko Boga, bo co do Joty, jak nikt inny wypełniła przykazanie dane nam przez Pana. Porozmawiaj z nią! Zapytaj ją o drogę! Ona powie ci, co masz robić”. W tym momencie biskup chwyta się za serce i osuwa się martwy.

Przesłanie sztuki jest jasne: miłosierdzie – to potężna broń. Publiczność przyjęła spektakl z zainteresowaniem i owacją na stojąco. Aktorowi towarzyszyła chełmińska schola grego-

riańska pod dyktando Tomasza Niżygorockiego, a scenografię przygotowała Monika Myszkowska z Chełmińskiego Ośrodka Kultury. Wydarzenie zorganizowali: Stowarzyszenie Tumskie 14, Chełmiński Klub Dyskusyjny „Pro Patria”, Powiatowa i Miejska Biblioteka Publiczna przy współpracy Telewizji Po Sąsiedztwu i firmy „Kewi”.

Wojciech Wichnowski

Kolejne przedstawienia zaplanowano w Grudziądzu: **5 czerwca** o godz. 12 w domu katechetycznym w parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa i św. Ojca Pio, **12 czerwca** o godz. 16. w kościele pw. św. Maksymiliana Kolbego, **30 czerwca** o godz. 17 w Filii Bibliotecznej przy ul. Mikołaja z Ryńska.

W dniach 5 i 30 czerwca na scenie wystąpi również Chór Mieszany „Tibi Mariae” z Grudziądza

Janusz Kamiński (od lewej) i Kazimierz Trybulski w trakcie przygotowań do monodramu

Wojciech Wichnowski

Biskup Józef stawia zacheuszkę

Ks. kan. Jan Ropel
namaszcza ściany

KONSEKRACJA ŚWIĄTYNI

Biskup Andrzej namaszcza ołtarz

Zapalenie zacheuszek

Procesja z kwiatami

W procesji ze świecami wniesiono: paschał, świece ołtarzowe i zacheuski

Konsekracja

Rozpoczynając główne elementy ceremonii poświęcenia kościoła, Biskup Andrzej odmówił modlitwę poświęcenia, wylał święte krzyżmo na środek ołtarza oraz w jego cztery rogi i dokonał namaszczenia ołtarza. Następnie celebraws i bp Józef Szamocki oraz ks. kan. Jan Ropel namaścili ściany kościoła, znacząc krzyżem dwanaście krzyży. W obrzędzie okadzenia ołtarza i kościoła na obnażonym ołtarzu ustawiono kociołek do spalania kadzidła, Biskup Andrzej okadził ołtarz, a proboszcz ściany kościoła, po czym nakryto ołtarz obrusem.

Ostatnim elementem było oświetlenie ołtarza i kościoła. Biskup Andrzej zapalił wniesione w procesji paschał, świece ołtarzowe i zacheuski, czyli świece stawiane w miejscach namaszczenia ścian. Na zakończenie obrzędu kościół przystrojono kwiatami i rozpoczęto Liturgię Eucharystyczną, podczas której w darach ofiarnych wniesiono m.in. repliki przedstawienia Ostatniej Wieczery z prezbiterium kościoła, szaty i paramenty liturgiczne po raz pierwszy używane podczas liturgii konsekracyjnej.

Gratulacje i wdzięczność

Na zakończenie słowa gratulacji i wdzięczności za zwieńczoną konsekracją budowę świątyni wyrazili m.in. prezydent Torunia Michał Zaleski, dyrektor biura wojewody kujawsko-pomorskiego Tomasz Łapicz, przedstawiciel marszałka województwa Andrzej Mazur, poseł Anna Sobecka i przedstawiciele rady parafialnej.

Ks. kan. Jan Ropel, dziękując wszystkim za obecność i udział w Liturgii, odczytał akt poświęcenia kościoła, który następnie uroczystie podpisali księża biskupi, dziekan dekanatu Toruń I, były i obecny proboszcz miejsca, a także architekci, inżynierowie i przedstawiciele władz.

Joanna Kruczyńska

Z kart historii

Parafię pw. Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa na Rubinkowie II w Toruniu ustanowiono 1 grudnia 1987 r. dekretem bp. Mariana Przykuckiego. Wydzielono ją z obszaru parafii na Rubinkowie III. Pierwszym proboszczem nowej parafii był ks. kan. Mirosław Owczarek. Geneza wezwania parafii związana jest z przeżywanym w Polsce w 1987 r. 2. Krajowym Kongresem Eucharystycznym, który uczczono w diecezji powołaniem nowej parafii.

W 1988 r. wierni na Rubinkowie II przeżywali pierwszy odpust parafialny przy ołtarzu połowym. W tym też roku rozpoczęto budowę kaplicy, którą w stanie surowym ukończono w październiku, by gościć w niej kopię obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. Kolejne lata to prace wykończeniowe przy kaplicy, regularna posługa duszpasterska i rozwój życia parafialnego poprzez m.in. zawiązywanie się wspólnot, rekolekcje, pielgrzymki.

30 sierpnia 1991 r. nowym proboszczem został ks. kan. Jan Ropel, pod okiem którego rok później rozpoczęto prace przygotowawcze pod budowę kościoła i plebanii. Budowę świątyni według projektu Bożeny i Andrzeja Poźniaków oraz konstruktora Jerzego Mulawy rozpoczęto wiosną 1993 r.; kamień węgielny 3 czerwca 1995 r. wmurował bp Andrzej Suski.

Mury kościoła wznoszono do 1999 r. Wówczas w konstrukcji bez dachu sprawowano pierwszą Pasterkę, której przewodniczył bp Józef Szamocki. W dalszych

Adam Rebań

Kościół na Rubinkowie II w Toruniu zaprojektowali Bożena i Andrzej Poźniakowie

latach wzniesiono wieżę kościelną (2006-07), zakończono zadaszenie kościoła (2011 r.), zagospodarowano wnętrze kościoła, w tym m.in. wystrój prezbiterium czy ogrzewanie. Równolegle trwały prace przy budowie plebanii. W 2012 r. parafia obchodziła jubileusz 25-lecia istnienia. Lata 2012-15 to prace budowlano-wykończeniowe w pomieszczeniach duszpasterskich i kościele. Na przestrzeni 29 lat istnienia parafia przeżywała trzy razy misje święte. Obecnie duszpasterstwo parafialne koncentruje się wokół grup i wspólnot. Wierni świeccy realizują swoje powołanie do służby poprzez działalność we wspólnotach: Żywego Różańca, Krwi Chrystusa, Franciszkanów Maryi oraz w Stowarzyszeniu Rodzin Katolickich, Akcji Katolickiej, Rycerzach Kolumba, Domowym Kościele, Kręgu Biblijnym, Eucharystycznym Ruchu Młodych, Zespole Młodzieżowym „Credo”, Scholi Dziecięcej, Klubie Seniora, Caritas oraz Liturgicznej Służbie Ołtarza.

Joanna Kruczyńska

Prezydent Torunia Michał Zaleski składa gratulacje ks. kan. Janowi Roplowi

Zdjęcia: Wiesław Ochotny

dokończenie ze str. I

wołaniem do kolejnych pokoleń, że nie można żyć bez Boga.

Bp Suski podziękował za pracę i każdy wdowi grosz przeznaczony na cel budowy kościoła na Rubinkowie II, a także za dar modlitwy i cierpienia ofiarowanych w tej intencji. Wyraził również wdzięczność wobec proboszczów ks. kan. Mirosława Owczarka i ks. kan. Jana Ropla, wszystkich kapłanów w niej posługujących oraz budowniczych kościoła. – Najważniejsze zadanie trwa i będzie trwać. To budowa świątyni duchowej. Niech dobry Bóg wam w tym błogostawi – zakończył Biskup Andrzej.

„ODWAŻ SIĘ NA MIŁOSIĘRZDZIE”

SZTUKA ŻYCIA

„Ja już go sobie wychowam” – mówi żona o swoim świeżo poślubionym mężu. Czy w pouczeniu chodzi o to, by urabiać człowieka na swoją modłę?
– Nie wiem, jak pouczać – zaczął spotkanie prelegent

JOANNA TWARDOWSKA

W Centrum Dialogu w Toruniu 7 maja odbyło się spotkanie z cyklu „Odważ się na miłosierdzie”, który organizuje „Głos z Torunia”. Tym razem ks. dr Andrzej Kowalski, ojciec duchowny toruńskiego Wyższego Seminarium Duchownego, przybliżył uczynek miłosierdzia względem duszy, jakim jest nieumiejętnych pouczać.

Ks. dr Andrzej Kowalski

Znowu coś trzeba

Ks. dr Andrzej Kowalski zauważył, że często pierwszą rzeczą, która przychodzi człowiekowi do głowy w przypadku sytuacji świadczenia pomocy, jest zniechęcenie. „Znowu coś ode mnie chcą, znowu coś trzeba dawać” – to zdanie, które brzmi w niejednych uszach. Dodatkowo to swoiste rozdrażnienie potęgowane jest przeświadczeniem: „A cóż ja mogę?”. Nie jestem wystarczająco bogaty, by rozdawać pieniądze; nie znam się wystarczająco dobrze na temacie, by porozmawiać; nie mam takich znajomości, by móc polecić kogoś. Wydaje się to trudne, więc włączając się kolejne zdanie typu: „Pomyśl o tym jutro”. Zapominamy, że tak naprawdę miłosierdzie należy do Boga, który zesłał je na ziemię w osobie swego Syna. Jezus wszystko, co robił, było czynieniem miłosierdzia. Zatem my tylko dzielimy się tym, co otrzymaliśmy. – Czy muszę być bogaty i silny, by szerzyć miłosierdzie? Nie. Trzeba odwagi, by dane nam miłosierdzie jedynie przekazać innym – podkreślał prelegent.

Uczynki miłosierdzia, zwłaszcza te względem duszy, zawsze należy szerzyć z odwołaniem do Jezusa i w oparciu o własną miłość do Niego i wiarę. Powszechnie

i szeroko świadczone są uczynki miłosierdzia względem ciała. I dobrze, bo zapewnienie środków do życia jest tym podstawowym minimum. Jednak chrześcijan winny wyróżniać uczynki względem duszy, bowiem to w nich i przez nie przejawia się nasza relacja do Boga i nasza odwaga.

Zły brak

Człowiek to zwierzę rozumne, więc z natury rzeczy potrzebuje rozumieć to, co go otacza. Powołując się na historię Adama i Ewy, ks. dr Kowalski pokazał, w jakiej sytuacji była Ewa. Po rozmowie z wężem i jego wypowiedziach nacechowanych różnymi formami manipulacji, Ewa ostatecznie nie wiedziała, co może, a co nie. Ten brak wiedzy uczynił ją nieumiejętną. W tym znaczeniu nieumiejętny to człowiek, który nie wie, co dalej, który jak biblijna Ewa być może zmanipulowany przez kogoś, traci zdolność dokonywania właściwych wyborów. – Nieumiejętny to taki, którego trzeba nauczyć sztuki życia – takiego życia, by było ono wartościowe i owocne – podkreślał prelegent. Wbrew temu, co na pozór nam się często wydaje, człowiek ma naturalną potrzebę bycia pouczanym. Każdy

potrzebuje mieć punkt odniesienia, który stałby się drogowskazem, wyznacznikiem czy autorytetem. Każdy, a więc i ten, który w danym momencie poucza innych.

Na szlaku

W innej historii biblijnej przytoczonej przez prelegenta zastajemy uczniów podążających do Emaus. Spotykają Jezusa, ale nie rozpoznają Go. I co robi Jezus? Nie legitymuje się, nie przekonuje na siłę. On idzie z nimi. Nie ogranicza się do słów, ale również gestem i zachowaniem pokazuje wobec uczniów swoją naturę. Naucza całym sobą. – Jezus, podążając z uczniami, ofiarowuje im swój czas, wchodzi w ich tok myślenia, po ludzku pozwala im się wygadać. Staje się życzliwym towarzyszem drogi. Daje to, co niezbędne, by oni sami odkryli w nim Jezusa – mówił.

Przykład uczniów idących do Emaus pokazuje jeszcze jeden ważny aspekt pouczenia. Należy pamiętać, by nie odbierać radości odkrywania nowego. Jak nauczyć kogoś miłości do gór? Można opowiadać, jak pięknie jest w górach,

można pokazać góry na zdjęciach, można nawet wziąć kogoś w góry na wycieczkę i w japońskim stylu oglądać je z okien samochodu. Czy to jednak rozmiłuje? Ci, którzy góry kochają, wiedzą, że nie. Trzeba samemu iść na szlak, zmęczyć się, zmoknąć w ulewie lub spieć w słońcu, by poczuć ich majestat na własnej skórze. Pouczający natomiast może towarzyszyć, wskazując na oznaczenia szlaku, czy czuwając nad bezpieczeństwem. Ks. dr Kowalski podkreślał, że „w pouczeniu nie chodzi o to, by urabiać człowieka na swoją modłę. Nie chodzi o to, co mówi czasem żona o mężu: Już ja go sobie wychowam! Nie chodzi też o to, by pozwolić uzależnić się od siebie i swojej rady tak, że ktoś może zacząć uciekać od własnego życia. Nie wiem, jak pouczać i nie ma prostej odpowiedzi na takie pytanie, bo to, co dobre dla jednego człowieka, dla drugiego wcale nie musi być odpowiednie albo nie w tym momencie. I dlatego myślę, że potrzeba Ducha Świętego, by umieć rozeznaczyć, co tu i teraz dla tego człowieka jest dobre”.

Sluchacze cyklu przypomnieli sobie kolejny uczynek miłosierdzia – nieumiejętnych pouczać

Zdjęcia: Anna Głos

ZAPRASZAMY

Archiwum redakcji

Spotkanie przewodników pieszych pielgrzymek na Jasną Górę

Przeżywając wyjątkowy rok dla Kościoła w Polsce, Rok Miłosierdzia, Światowych Dni Młodzieży w Krakowie oraz 1050. rocznicy Chrztu Polski, pragniemy w intencjach Ojca Świętego oraz wszystkich wydarzeń w polskim Kościele wyruszyć na pielgrzymi szlak w 38. Pieszą Pielgrzymkę Diecezji Toruńskiej na Jasną Górę. Wyruszymy, jak zwykle, w dziesięciu grupach dwiema trasami jako pielgrzymka z Torunia oraz ziemi lubawskiej. Hasło tegorocznej pielgrzymki brzmi: „Miłosierni jak Maryja”.

Serdecznie zapraszam przewodników grup pielgrzymkowych na spotkanie organizacyjne do Bursy Akademickiej w Przysieku, które odbędzie się 28 maja w godzinach od 10.30 do 13.30. W programie spotkania: wspólna modlitwa, omówienie tematów i zagadnień do katechez, sprawy organizacyjne oraz wspólny obiad.

Ks. Łukasz Skarżyński,
kierownik Pieszej Pielgrzymki
Diecezji Toruńskiej
na Jasną Górę

Laudato Si

28 maja o godz. 22 w Centrum Kulturalno-Kongresowym Jordanki w Toruniu odbędzie się widowisko plenerowe „Laudato Si” przygotowane przez ponad 70 aktorów (kilkanaście grup z całej Polski). Spektakl przedstawia poprzez taniec, światło muzykę i ogień siedem dni stwarzania świata. Projekt Siedem Aniołów – Siedem Dni Stworzenia Świata – jest odpowiedzią na wezwanie papieża Franciszka wypowiedziane do młodzieży podczas ŚDM w Brazylii: „Idźcie, zróbcie raban”. Dłate-

go kolorowa karawana Siedmiu Aniołów od 2014 r. wędrowała przez kilka miejscowości w województwie kujawsko-pomorskim. Inicjatywa w założeniach ma zbliżyć do siebie uczestników oraz społeczność lokalną poprzez wzajemne rozwijanie talentów. Przede wszystkim jednak jej celem było przygotowanie do wizyty papieża Franciszka w ramach ŚDM, które odbędą się w Krakowie w 2016 r. Wstęp wolny.

Daria Neumann,
Diecezjalne Biuro ŚDM

Archiwum organizatorów

Wiesław Ochotny

Boże Ciało

26 maja, w uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, bp Andrzej Suski będzie przewodniczyć Mszy św. w toruńskiej katedrze o godz. 9. Po Eucharystii

Ksiądz Biskup poprowadzi procesję eucharystyczną, która przejdzie ulicami Starówki od katedry do kościoła garnizonowego pw. św. Katarzyny.

Rekolekcje o miłosierdziu Bożym

Siostry elżbietanki z Torunia zapraszają na rekolekcje o miłosierdziu Bożym, które odbędą się w dniach 9-11 czerwca w kaplicy domu zakonnego przy ul. Żeglarskiej 9. Nauki wygłosi ks. Paweł Borowski, redaktor toruńskiej edycji „Niedzieli” – „Głos z Torunia”.
9 czerwca, godz. 17.30 – Msza św. z nauką
10 czerwca, godz. 17.30 – Msza św. z nauką
11 czerwca, godz. 17.00 – Msza św. z nauką i spotkanie integracyjne.

S. Damiana Szamotulska
CSSE

Odważ się na miłosierdzie

Toruńska edycja „Niedzieli” – „Głos z Torunia” zaprasza na kolejne spotkanie z cyklu „Odważ się na miłosierdzie”. Na temat uczynku miłosierdzia względem duszy – wątpięcym dobrze radzić – porozmawiamy z o. Zbigniewem Leczkowskim, jezuitą, psychologiem i rektorem kościoła akademickiego w Toruniu. Spotkanie odbędzie się 4 czerwca o godz. 15 w Centrum Dialogu Społecznego przy ul. Łaziennej 22 w Toruniu.

Ks. Paweł Borowski

DUCHOWNI DIECEZJI CHEŁMIŃSKIEJ (116B)

ZASŁUŻONY DLA DIECEZJI I GRUDZIĄDZA (II)

Mocno zaznaczył swoją obecność duszpasterską w Grudziądzu jako organizator misji świętych, patron stowarzyszeń religijnych i dobroczynnych, społecznik i odnowiciel kościołów

WOJCIECH WIELGOSZEWSKI

Dnia 6 grudnia 1936 r. ks. Antoni Pastwa został wprowadzony przez ks. Mariana Karczyńskiego, dziekana grudziądzkiego, do fary pw. św. Mikołaja w Grudziądzu. Uroczystość odbyła się w obecności biskupa chełmińskiego Stanisława W. Okoniewskiego. Nad Sumą celebrowaną przez ks. Antoniego z jego wikariuszami – ks. Leonem Dzieniszem i ks. Antonim Miętким unosił się cień rychłego męczeńskiego końca: ks. Pastwę i ks. Miętkiego rozstrzelano jesienią 1939 r., a ks. Dzienisza, więźnia Dachau, czekała śmierć w komorze gazowej w 1942 r.

Proboszcz fary

Zanim posługa ks. Pastwy została tragicznie przerwana, zaangażował się w życie parafii i miasta. Objął patronatem skupiające miejscową inteligencję Katolickie Stowarzyszenie Piotra Skargi, które stawiało sobie za cel m.in. krzewienie nauki Kościoła w życiu społecznym i popieranie katolickiej twórczości naukowej. Jako patron oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Robotników organizował obchody z udziałem stowarzyszeń kościelnych i świeckich oraz organizacji kombatanckich. Z jego inicjatywy w marcu 1938 r. redemptoryści z Torunia przeprowadzili międzyparafialne misje święte. Był również przewodniczącym Stowarzyszenia św. Wincentego à Paulo i propagatorem działal-

ności grudziądzkiej Caritas. Jako prezes chóru parafialnego zorganizował w lipcu 1938 r. imponujący zjazd Związku Chórów Kościelnych okręgu grudziądzkiego. Z tej okazji z jego inicjatywy w ogrodzie „Tivoli” odbył się kon-

Tablica na ścianie bazyliki pw. św. Mikołaja w Grudziądzu

cert plenerowy z dochodem przeznaczonym na renowację fary rozpoczętą w czerwcu tego roku.

Odnowienie kościołów

Podjęta za radą bp. Okoniewskiego gruntowna renowacja grudziądzkiej fary w celu przywrócenia jej dawnego blasku była ambitnym, pełnym rozmachu przedsięwzięciem zaplanowanym na 3 lata. Aby pozyskać środki na remont, ks. Pastwa organizował m.in. koncerty i festyny; ostatni w lipcu 1939 r. 2 miesiące wcześniej odkryto gotycką polichromię, której ocalałe fragmenty za radą prof. Jana Rutkowskiego, wybitnego konserwatora dzieł sztuki z Warszawy, przeniesiono do Pelplina. Tuż przed wojną zdołano odnowić mury świąty-

ni, wymienić sklepienia, zakupić nowe ławki. W lipcu rozpoczęto renowację prezbiterium. Było to drugie dzieło odnowicielskie proboszcza fary, bo wcześniej podjął się przeprowadzenia renowacji filialnego kościoła pw. Ducha Świętego, który od 1929 r. był kościołem szkolnym gimnazjum matematyczno-przyrodniczego. Wśród pomysłów ks. Pastwy na zebranie funduszy na ten cel jeden wyróżnia się oryginalnością: codziennie w maju 1937 r. z wieży kościoła św. Mikołaja płynęły melodie pieśni maryjnych w wykonaniu orkiestry Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży.

Wojenna zagłada

18 lutego 1939 r. władze Reczypospolitej uhonorowały proboszcza fary Złotym Krzyżem Zasługi, a 5 września 1939 r. Niemcy aresztowali go. Ostatnią jego posługą było odprawienie Mszy św. w intencji 40 żołnierzy poległych w obronie miasta. Ostatnie tygodnie życia spędził w Internacie Kresowym przy ul. Chopina (dawniej św. Wojciecha). Towarzyszami jego niedoli byli przetrzymywani przez Selbstschutz mieszkańcy Grudziądz i okolic, których wywożono partiami nad doły śmierci na Księżych Górach. Został rozstrzelany 11 listopada; jego los podzielili wikariusze ks. Antoni Miętki i ks. Antoni Sobisz (więcej – „Księża męczennicy z grudziądzkiej fary”, „Głos z Torunia” nr 49/2010).

Ich ofiarę upamiętniają tablice na elewacji bazyliki i cmentarzu parafialnym.

Wojenna pożoga zniweczyła również efekty prac restauratorskich proboszcza fary. Na przełomie lutego i marca 1945 r. podczas oblężenia Grudziądz przez Sowietów spłonęły wnętrza obu kościołów. Pozostała tylko pamięć i niewidoczne dla oka działanie Dobrej Nowiny, którą zaszczeniał w duszach parafian. Powojennym odnowicielem matki kościołów grudziądzkich był ks. Paulin Kalinowski, którego sylwetkę przypominamy w następnym odcinku naszego cyklu.

Dziękuję za pomoc ks. kan. Dariuszowi Kunickiemu, proboszczowi parafii pw. św. Mikołaja w Grudziądzu, i Markowi Prabuckiemu z Koła Miłośników Dziejów Grudziądz

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. 56 622 35 30 w. 39
fax 56 621 09 02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. 34 369 43 85